

ریشه پیاده‌روی اربعین چیست؟

یک کارشناس مسایل مذهبی با بیان این‌که پیاده‌روی اربعین سمبل حمایت از حرکت حق علیه باطل است، گفت: ریشه پیاده‌روی اربعین به تاریخ شیعه بازمی‌گردد.

یک کارشناس مسایل مذهبی با بیان این‌که پیاده‌روی اربعین سمبل حمایت از حرکت حق علیه باطل است، گفت: ریشه پیاده‌روی اربعین به تاریخ شیعه بازمی‌گردد.

حجت الاسلام اصغر نقدی در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: جابر بن عبدالله انصاری از صحابی پیامبر(ص)، دوستش عطیه و سپس کاروان اسرای کربلا، اولین افرادی هستند که در اربعین با پای پیاده به زیارت حضرت سیدالشهدا(ع) رفته‌اند.

وی با بیان این‌که علاوه بر این پیشینه، پیاده‌روی برای زیارت در روایات از جمله اعمال مستحب است، افزود: حتی در روایتی آمده که برای تشریف به زیارت امام رضا(ع) نیز مسیری را پیاده‌روی کرده و در آرامش ذکر گفته شود، این عمل، آمادگی جهت تشریف به محضر شریف امام معصوم(ع) را فراهم می‌کند.

وی با اشاره به احادیث و روایات در مورد اهمیت و جایگاه "زیارت اربعین"، بیان کرد: روایت شده یکی از علامت‌های مومن، زیارت اربعین بوده و زیارت سیدالشهدا(ع) نیز که در روایات و احادیث بسیار مورد تأکید قرار گرفته است، از این رو جایگاه والای زیارت اربعین بیش از پیش روشن می‌شود.

امام حسین(ع)، سمبل مبارزه با طاغوت است

حجت الاسلام نقدی با تأکید بر این‌که امام حسین(ع)، نماد و سمبل مبارزه با طاغوت است، افزود: هر کس به زیارت حضرت سیدالشهدا(ع) برود، در حقیقت از حرکت حق علیه باطل پشتیبانی کرده و نام خود را در نهضت حسینی ثبت می‌کند.

وی با اشاره به این‌که پیاده‌روی اربعین از قدیم‌الایام بین مردم عراق رواج داشته و موضوعی نیست که صرفاً در چند سال گذشته به وجود آمده باشد، افزود: این پیاده‌روی ریشه در تاریخ ما داشته و پیاده‌روی برای زیارت معصومان نیز رایج بوده است، بنده نیز در طول زندگی خود شاهد آن بوده و به خاطر دارم که 50 سال پیش در شهرستان مراغه در روز اربعین و به نیت "زیارت اربعین" 10 کیلومتر راه را با پای پیاده به سمت امام زاده سیدابراهیم(ع) می‌پیمودند و عزاداری می‌کردند؛ چنین اعمالی از قدیم در بین شیعیان مرسوم بوده و موضوع جدیدی نیست.

وی با بیان این‌که رونق یافتن گسترده‌ی پیاده‌روی اربعین طی سال‌های اخیر چند دلیل اصلی دارد، گفت: با از میان رفتن حاکمیت صدام و همچنین پاک شدن منطقه از لوٹ وجود تروریست‌های داعش، زمینه برای رونق این پیاده‌روی فراهم شده و شیعیان عراق و ایران بر این امر رونق بخشیدند و امروز شاهد سیل میلیونی زوار به سمت کربلا هستیم.

این کارشناس مسایل مذهبی با بیان این‌که شرایط زمانی و قرارگیری جبهه مقاومت اسلامی در مقابل جبهه استکباری دیگر علت رونق یافتن این حرکت است، اظهار کرد: امروز پیاده‌روی اربعین، نمایش قدرت جبهه مقاومت اسلامی بوده و رونق دادن به آن از واجبات و ضرورت‌های دینی است.

وی در این خصوص خاطرنشان کرد: در طول تاریخ حاکمانی مثل متوکل عباسی، زائران حسین را شهید کرده و آزار و اذیت می‌دادند، از این رو زیارت سیدالشهدا(ع) به نوعی سمبل مبارزه با ظلم و بیداد است.

وی با بیان این‌که علاوه بر جنبه‌ها معنوی، امروز پیاده‌روی اربعین یک جنبه دیگر پیدا کرده و در حقیقت راهپیمایی ضد استکباری در عرصه سیاسی است، اظهار کرد: این راهپیمایی، نمایش قدرت جهان تشیع و جبهه مقاومت اسلامی در برابر مخالفان و مستکبران(سلفی، تکفیری، وهابی، حکومت‌های امپریالیستی و استکباری و نظام سرمایه‌داری) است.

استاد حوزه و دانشگاه با تاکید بر این که زیارت اربعین و راهپیمایی برای شرفیابی به زیارت به نوعی بیعت با امام حسین(ع) و لبیک گویی به نهضت اوست، افزود: حضور در این راهپیمایی و اعلام حمایت از نهضت حسینی، حمایت از حق در برابر باطل و حمایت از عدالت در برابر ظلم و ستم حاکم بر دنیا است، از این رو تقویت این جریان وظیفه هر مسلمانی بوده و می توان گفت که واجب کفایی بوده و اولویت و ضرورت دارد تا جریان حق و عدالت را تقویت کند.

وی با تاکید بر این که شیعیان در صورت داشتن توان جسمی و شرایط، در پیاده روی اربعین شرکت کنند، اظهار کرد: شرکت در این راهپیمایی، در وجود انسان احساس نشاط ایجاد می کند و چنانچه بحث نشاط اجتماعی امروز مورد توجه است، تجمع هایی چون "زیارت اربعین" جزو عوامل نشاط بخش بوده و اندیشمندانی مثل امیل دورکیم نیز بر این باورند که برای ایجاد نشاط در جامعه باید حضور فرد در جمع و ایجاد احساس مشترک مورد توجه قرار گیرد.

وی در این خصوص تاکید کرد: علاوه بر جنبه های دینی و معنوی، اندیشمندانی چون دورکیم نیز چنین اجتماعی را جهت ایجاد نشاط در جامعه لازم می داند و در روایات بسیاری نیز آمده که چنین حرکت هایی به جامعه نشاط می بخشد.

حجت الاسلام نقدی در خاتمه تاکید کرد: باید تا حد امکان و به صورت مادی و معنوی از این جریان حمایت کرده و همچنین مسئولان ایران و عراق نیز در فراهم کردن شرایط برای برگزاری مناسب این تجمع تلاش کنند.

ماجرای اولین زائر امام حسین(ع) در روز اربعین بعد از شهادتش(سال ۶۱ هجری)

شیخ طوسی می نویسد: «روز اربعین روزی است که جابر بن عبدالله انصاری صحابی پیامبر(ص) که در آن زمان نابینا شده بود از مدینه برای زیارت قبر امام(ع) به کربلا آمد و او اولین زائری بود که قبر شریف آن حضرت را زیارت کرد.

جابر به همراه «عطیه»، فرزند سعد کوفی، یکی از راویان شیعه و از محدثان، به سوی کربلا رفت. عطیه ماجرای زیارت امام حسین(ع) را اینگونه روایت می کند: هنگامی که نزدیک کربلا رسیدیم، جابر در نهر فرات غسل کرد و لباس پوشید و خود را خوش بو ساخت. هر گامی که به سوی قبر امام حسین(ع) برمی داشت، زبانش به ذکر و یاد خدا مشغول بود. هنگامی که نزدیک قبر رسید، گفت: دست مرا به قبر برسان. دست او را روی قبر نهادم. جابر از بسیاری غم و اندوه از هوش رفت و روی قبر افتاد. من به سر و صورتش آب پاشیدم. آن گاه که به هوش آمد، سه بار فریاد زد: «یا حسین». سپس گفت: چگونه دوستی است که پاسخ دوست خود را نمی دهد؟ سپس گفت: «چگونه می توانی پاسخ بدهی، در حالی که رگ های گردنت بریده شده، خونت ریخته شده و سرت از بدن جدا گشته است؟»

در ادامه کتاب اعیان الشیعه، آمده: جابر به اطراف قبر روی گرداند و چنین گفت: سوگند به خداوندی که محمد(ص) را به پیامبری برانگیخته، ما نیز در پاداش شما شریکیم. عطیه از او پرسید: «چگونه در پاداش با آنان شریکیم؟! در حالی که شمشیری زنده ایم؟ حال آنکه سرهای آنان در راه خدا از تن جدا گشت و فرزندانشان یتیم و همسرانشان بیوه شدند؟». جابر پاسخ داد: «ای عطیه، از حبیبم پیامبر خدا(ص) شنیدم که می فرمود: «هرکس گروهی را دوست بدارد، روز رستاخیز در صف آنان قرار می گیرد و با آنان در یک مکان گرد می آید و هرکس رفتار گروهی را دوست داشته باشد، در پاداش یا کیفر عمل آنان شریک خواهد بود؛ سوگند به خدایی که محمد(ص) را به پیامبری برانگیخته، نیت و اعتقاد من و یارانم، همان اعتقاد و نیت حسین و یارانش است.»

عطیه، ادامه ماجرا را اینگونه بیان می کند: «در این هنگام، سیاهی کاروانی از سوی شام پدیدار شد! جابر گفت: «برو از این کاروان برای ما خبری بیاور، رفتم و گفتم: «جابر، برخیز و به پیشواز حرم رسول خدا(ص) بیا. اینک زین العابدین است که همراه عمه ها و خواهرانش می آیند.» جابر با سروپای برهنه حرکت کرد. هنگامی که نزدیک امام سجاد(ع) رسید، امام به وی فرمود: «آیا تو جابری؟» عرض کرد: «آری». امام فرمود: «جابر، در این مکان بود که مردان ما کشته شدند، کودکانمان را سر بریدند، زنانمان اسیر گشتند و خیمه های ما را آتش زدند.» (منبع: عمادالدین قاسم طبری آملی، بشارة المصطفی، ص 125، حدیث 72؛ بحارالانوار، ج 68، ص 130، ح 62).

پنج نشانه مومن در روایتی از امام حسن عسکری(ع)

امام حسن عسکری در حدیثی فرموده اند: نشانه های مؤمن پنج چیز است: اول: 51 رکعت نماز (واجب و نافله در طول شبانه روز). دوم: زیارت اربعین حضرت سیدالشهداء(ع). سوم: انگشتر در دست راست کردن. چهارم: پیشانی بر خاک گذاردن. پنجم: بلند گفتن «بسم الله الرحمن الرحيم» در نمازهای جهریه (صبح، مغرب و عشا). منبع: إقبال الأعمال، ج

3، ص